

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om kommunale beskæftigelsesudvalg.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4810, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 877).

Ændringsforslaget til forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om ændring af understøttelsessatser m. v.) sattes først til forhandling.

Peter Ravn: Det foreliggende lille ændringsforslag, som går ud på at stryge ordet „mindst“ i lovens § 13, stk. 2b), betyder, at ingen arbejdsløshedskasse kan få et tilskud til de såkaldte sociale ydelser på mere end 80 pct. Spørgsmålet har måske kun teoretisk interesse, da kasserne skulle have en ledighed på mere end 82 dage om året i gennemsnit for alle deres medlemmer for at få mere end 80 pct. i tilskud. Der er vist aldrig nogen kasse, der har haft en sådan ledighed, og skulle en sådan katastrofal situation indtræffe, bliver der formentlig anledning og også grund til at tage hele spørgsmålet op til fornyet overvejelse. Jeg anbefaler ændringsforslaget.

Lorentzen: Jeg kunne godt høre, at det ikke var med den største livsglæde, det ærede medlem hr. Peter Ravn anbefalede dette ændringsforslag. Jeg skal ikke blande mig i, hvad der er sket, men kun sige, at vi vil undlade at stemme for ændringsforslaget og stemme imod lovforslaget, når det kommer til endelig afstemning.

Alfred Jensen: Da tanken om at slette ordet „mindst“ fremkom ved anden behandling, gjorde jeg omgående indsigelse. Jeg ser ikke rettere, end at det her drejer sig om en forringelse af tilskudsbestemmelserne i arbejdsløshedsloven. Det er muligt, at bestemmelsen ikke har været aktuel indtil nu, men hvis det er tilfældet, er der da ikke nogen som helst økonomisk grund til at gennemføre en sådan ændring. Vi kan ikke forsværge, at man ikke kommer i den situation, at det bliver aktuelt, og da vil det være rimeligt, at loven er affattet sådan, at der kan ydes tilskud op til de procenter, som findes i den almindelige tilskudsskala. Vi vil derfor stemme imod ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget

vedtoges med 82 stemmer mod 6; 52 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslagene som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om ændring af understøttelsessatser m. v.). vedtoges med 88 stemmer mod 53.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændring i lov om kommunale beskæftigelsesudvalg vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om folkebiblioteker [af Gertie Wandel m. fl.].

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4841).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

forkastedes med 88 stemmer mod 52.

Formanden: Lovforslaget er hermed bortfaldet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om besparelser i udenrigsministeriets administrationsomkostninger [af Ninn-Hansen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 3437, fremsættelsen i tidenden sp. 3919).

Sagen sattes til forhandling.

Udenrigsministeren (Krag): Jeg ønsker først at give tilslutning til tanken om størst mulig sparsommelighed i udenrigstjenesten. Udenrigsministeriets opgaver — hjemme som ude — dækker et så levende felt, at man altid må være indstillet på omskiftelser og aldrig må lade sædvane eller tradition medføre en fastgroen til et bestemt mønster. Ligesom en forskydning i udviklingen kan gøre en hastig udsendelse af en kvalificeret mand til en ny post nødvendig, kan den samme ændring medføre, at en anden post mister sin betydning. Udenrigsministeriet må være vågent over for sådanne ændringer og må hurtigt tilpasse sine dispositioner til den foranderlige virkelighed. Det drejer sig her om at økonomisere såvel med de knappe pengemidler som med menneskene.

I selve besparelseshensigten er der ingen

uenighed mellem regeringen og de ærede forslagsstillere. At det forholder sig sådan, fremgik allerede af min redegørelse den 19. februar i tinget. En gennemgang af de ærede medlemmers forslag punkt for punkt vil vise, at en del af de skitserede besparelser allerede er stillet i udsigt. Det gælder nedlæggelsen af posten som selvstændig OEEC-ambassadør i Paris, og det gælder nedlæggelsen af generalkonsulatet i London. De to forslagspartier kan heller ikke være uvidende om, at regeringen har nedsat en kommission til reform af udenrigstjenesten, og at denne kommission er i fuld gang med en dybtgående undersøgelse af sparemulighederne. Spørgsmålet om en ny og mere rationel metode for udetillæggets beregning er taget op, og det samme gælder flytteomkostningerne og normeringsforholdene. Alligevel opstiller de to oppositionspartier deres forslag, som om der var tale om helt nye tanker, og som om kommissionen ikke eksisterede, dette til trods for, at ærede medlemmer af de to partier er medlemmer af kommissionen. Denne fremgangsmåde kunne måske være forståelig, hvis der var tale om en evighedskommission, der syltede problemerne. Men som det vil være de ærede medlemmer bekendt, er dette ikke tilfældet. Kommissionen arbejder hurtigt og effektivt og vil sandsynligvis kunne afslutte sit arbejde til efteråret.

Under disse omstændigheder ville det have været en mere naturlig fremgangsmåde, hvis de to partier havde fremlagt deres forslag i kommissionen. Men man har altså valgt en anden fremgangsmåde, og jeg har intet imod, at forslagene gennemgås her. Selve besparelsetanken er vi altså enige om.

Inden jeg går over til forslagens enkelte punkter, vil jeg gøre et par bemærkninger om udenrigsministeriets opgaver.

Udenrigskommissionen tager sit udgangspunkt i, at disse opgaver har ændret sig og stadig er i udvikling. På det økonomiske område er det ikke svært at få øje på, at forholdene i dag er andre end f. eks. før krigen. Kapløbet om markederne i den oversøiske verden er i fuld gang, og nye staters oprettelse i Asien og Afrika kræver flere poster og flere repræsentanter. I Europa må vi gøre os klar til et fremstød blandt de syv, hvor vi gradvis får del i frihandelsområdets told- og restriktionsafvikling, og